

«Φιλοπαιγμων μύθος» Κική Δημουλά

Επιλογή – σχολιασμός: Δημήτρης Φεργάδης

*«Περπατώ όπως όλοι μας,
σε μιαν έρημο απόλυτη.
Εάν μου φανεί,
ότι άκουσα κελαϊδισμό πουλιού,
ας μου λέει η λογική
ότι παραφέρομαι,
εγώ, νιώθω υποχρεωμένη
να ετοιμάσω σ' αυτό το πουλί
ένα δέντρο».*

επιλο**Υ**ές
με δή**Υ**μα

Θα ήταν βέβηλο αν προσπαθούσα έστω για λίγο, να σχολιάσω αυτό το ποίημα της μεγάλης μας Κικής Δημουλά.

Θα ήταν Ύβρις αν σχολίαζα, έστω για λίγο, την ευαισθησία αυτών των στίχων.

Θα ήταν ανιστόρητο αν έμπαινα στον «πειρασμό», έστω για λίγο, να σχολιάσω, τον βαθμό «επανάστασης των συνειδήσεων» που περιέχεται στους στίχους αυτούς.

Θα ήταν ασεβές αν σχολίαζα, έστω για λίγο, το σπαρακτικό κάλεσμα στην συντροφικότητα που αποπνέουν οι στίχοι του ποιήματος.

Θα ήταν εγκληματική αμέλεια, για μένα, αν δεν συνιστούσα κάθε φορά στον εαυτό μου να διαβάζει δυο και τρεις φορές το ποίημα για να «νοιώσει» την αληθινή αλήθεια των πραγμάτων και των κρυφών νοημάτων. Γιατί ποτέ η ανατροπή «συστημικών» νοοτροπιών κι η επανάσταση, για τα καθημερινά αυτονόητα, δεν είχε τόση ανάγκη την ευαισθησία και την επικοινωνία, όσο σήμερα.

Γι' αυτό, εκτιμώ, πως το καλύτερο κλείσιμο αυτών των «**Επιλογών με δήγμα**» που 'χε σαν θέμα το πολυνοηματικό ποίημα «Φιλοπαιγμων μύθος» της Κικής Δημουλά δεν μπορεί παρά να είναι: **Ουδέν σχόλιον!!!**

Εκτύπωση ανάρτησης

Αναρτήθηκε από ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ στις **3:30 μ.μ.** [ο σχόλια](#)
Ετικέτες [ΕΠΙΛΟΓΕΣ...ΜΕ ΔΗΓΜΑ](#), [ΦΕΡΓΑΔΗΣ](#)